δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον / dactylicum (-us) dimetrum (-us) catalecticum (-us)

Choerob. 253. 20 sqq. συνεμπίπτον δὲ δακτυλικῷ φησί (*scil.* ὁ Ἡφαιστίων p. 44. 9). δεῖ προσθεῖναι· διμέτρῳ καταληκτικῷ εἰς δισύλλαβον. ἔχει γὰρ δάκτυλον καὶ δύο συλλαβὰς δακτύλου, ὡς εἴρηται (p. 231. 9 sq.)· (Alc. 308. 4 Voigt)

παμβασιλῆι,

(Sapph. 1. 4 Voigt):

πότνια θυμόν.

Trich. 375. 27 sqq. καὶ δὴ δίμετρον μὲν (*scil.* δακτυλικόν) καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ὡς τοῦτο·

παμμεδέοντα.

καταληκτικὸν γὰρ εἰς συλλαβὴν δίμετρον οὐκ ἐγχωρεῖ γενέσθαι διὰ τὴν αἰτίαν, ἣν λέγομεν (p. 375. 9 sqq.), ἵνα μὴ τῷ τροχαικῷ καὶ ἰαμβικῷ τὸ δακτυλικὸν συνεμπέσοι.

Tzetz. *de metr. Pind.* 15. 15 sqq. ([Hom.] *Od.* I 1)

ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον†, ὃς μάλα πολλά.

(Hes. *op.* 11)

οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος·† ἀλλ᾽ ἐπὶ γαῖαν.

τούτους ἐάν τις διαιρῇ καθὸ σταυρογραφοῦμεν,
μετρήσει τὰ δακτυλικὰ τετράμετρα εὑρήσει,
μετρήσει καὶ τἀπίλοιπα ὅμοια ταῦτα ἴδοι.
κἂν βούλοιτο ἰαμβικὰ ταῦτα καλεῖν, εὑρίσκων
διποδιζόμενα σαφῶς ἓν ἐκτελοῦντα μέτρον,
οὐ δυνηθῇ τὸ σύνολον· ὁ δεύτερος τροχαῖος.
εἰ δέ τις γε δακτυλικὰ ταῦτα καλεῖν θελήσει,
δίμετρα φήσει ταυταδί, πλὴν καταληκτικά τε,
μιᾶς δεούσης συλλαβῆς ὡς δάκτυλον πληροῦσθαι.

Planvd. in Boeth. *cons.* 20 (p. 101 Papathomopoulos) τὸ δεύτερον εἶδός ἐστι σύνθετον ἔκ τε δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς, ὡς εἴρηται ἐν τῷ πρώτῳ, καὶ δακτυλικοῦ διμέτρου καταληκτικοῦ, ὃ καλεῖται ἀδώνειον· ἐχρήσατο δὲ τούτῳ ἅπαξ ἐνταῦθα.

Planvd. in Boeth. *cons.* 81 (p. 106 Papathomopoulos) τὸ ἕβδομον εἶδός ἐστι δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισυλλαβίαν, ὃ καλεῖται ἀδώνειος.

Planvd. in Boeth. *cons.* 174 (p. 114 Papathomopoulos) τὸ εἰκοστὸν ἕκτον εἶδός ἐστιν ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαικῆς διποδίας ὑπερκαταλήκτου, ἤτοι πενθημιμεροῦς, καὶ δακτυλικοῦ διμέτρου καταληκτικοῦ εἰς δισυλλαβίαν, περὶ οὗ δακτυλικοῦ εἴρηται ἐν τῷ ἑβδόμῳ· τούτῳ δὲ ὑπέταξεν ὅμοιον ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς διποδίας ὑπερκαταλήκτου, ἤτοι πενθημιμεροῦς, καὶ τοῦ εἰρημένου δακτυλικοῦ· ἐχρήσατο δὲ τούτῳ ἅπαξ ἐνταῦθα.

Sacerd. GL VI 516. 22 sqq. de adonio dimetro sapphico dactylico. adonium dimetrum dactylicum catalecticum a Sappho inventum, unde etiam sapphicum nuncupatur, monoschematistum <est>: semper enim dactylo et spondeo percutitur:

ὦ τὸν Ἄδωνιν.

unde in sapphici metri conclusione <est cum conclusione> sensus apud Horatium sic: (Hor. *carm*. I 2. 4)

terruit urbem,

(Hor. *carm*. I 5. 3)

Pyrrha sub antro:

vergiliana haec: (*Aen*. I 522)

Iuppiter urbem,

(*Aen*. II 1)

ora tenebant.

huic metro, id est adonio, addita syllaba faciet metrum hymenaicum.

Apthon. GL VI 73. 3 sqq. incipit autem et adcrescit per augmenta syllabarum dactylicum metrum a dimetro usque ad hexametrum. erit ergo versus dimetrus catalecticus, qui duobus suis dumtaxat pedibus subsistit, tamquam: (Hor. *carm*. I 2. 4)

terruit urbem,

qui concurrit etiam in choriambicum monometrum hypercatalectum, quod adonidium appellatur.

Apthon. GL VI 86. 22 sqq. monometrum autem choriambicum hypercatalectum, quod etiam dactylico dimetro catalectico concurrit, est tale:

o quis Adonem

(ad omnem *codd., corr. Keil*)

spem Cythereae.

Apthon. GL VI 106. 5 sqq. item dimetrum (*scil.* dactylicum) … fit … catalecticum, si pedem dactylum una longa et una brevis excedant, ut est:

φεύγετε δή με…

20 sqq. proponamus itaque canonem dactylici in exemplum reliquorum septem metrorum, qui est, ut ceteri, aeque octo differentiarum ita: nam aut dactylicum monometrum brachycatalectum dactylico monometro brachycatalecto copulatur aut idem brachycatalectum catalectico aut acatalecto aut hypercatalecto, et rursus idem brachycatalectum dactylicum dimetro brachycatalecto aut dimetro catalectico aut dimetro acatalecto aut dimetro hypercatalecto sociatur, quae sunt commutationes octo canonis unius. igitur eo pacto, quo monometrum brachycatalectum percurrens octo canonas, ut ostendimus, fecit differentias LXIIII, ita et monometrum dactylicum catalecticum et acatalectum et hypercatalectum: cum suum ceterosque canonas tam per monometrum quam per dimetrum singula metra percucurrerunt, procul dubio octies sexagenae quaternae differentiae colliguntur. ex quibus efficitur numerus differentiarum in una quaque metri specie quingentarum XII.

Serv. GL IV 460. 14 sq. de adonio. adonium constat dimetro (*scil.* dactylico) catalectico, ut est hoc: (Sen. *apoc.* 12. 1)

fundite fletus.

Lvpvs 7 (p. 123 Papathomopoulos) septimum (*scil.* genus metrorum Boethii) dactylicum dimetrum catalecticum, cui est nomen adonio. catalec-

ticus autem versus dicitur cui una syllaba deest, ponit autem id semel tantum hoc modo: (Boeth. *cons.* I metr. 7)

nubibus artis. [*S.D.B.*]